

je bilo pri Grkih bogočastje zelo čudno, in včasih celo razuzdano in neusmiljeno. Vendar pa so Grki trdili, da je človeška duša neumrjoča, in da za smrtjo pride plačilo in kazen. Verovali so, da bogoljubni pridejo v „elizej“, kjer uživajo najčistejšo blagost, hudobni pa v „tartar“, kjer trpe vse mogoče muke.

Stara šega je bila pri Grkih, da so na slavo bogov in umrlih napravljali svečanosti, ter jih poveličevali z javnimi bojevalnimi igrami. Pri Olimpu je bil starodavni log, poleg katerega se je razprostirala velika raván. Tukaj so vsako četrto leto praznovali veliko ljudsko svečanost na čast najvišjemu bogu. Neštevilna množica ljudi iz vseh krajev Grecije je vkup vrela. Tu so tekali, skakali, in metali so bronasti krožek, dirjali so z vozmi, borili se in za stavo se bili s pestjó. Za to obhajanje je bil odločen velik prostor, ki je bil s peskom potresen. Na okrog so sedeli na vzvišenih prostorih brezštevni gledalci. Ko je bila svečanost, ki je trajala po 5 dni, dokončana, razdelili so darila in oklicali imena zmagovalcev, katera je množica s slavoklici ponavljala. Darilo zmagovalcu je bila le lovrika, a prekosila je slavo in lesk kraljeve krone. Ni poveličevala samo tega, ki jo je prejel, temveč tudi njegovo rodovino, njegovo rodno mesto, katero je vrnivšega se slovesno sprejelo. Te bojevalne igre in telesne vaje so bile v začetku zelo pripravne vzbujati častiljubje, teknovanje in rodoljubje; a pozneje so ponujale tudi mnogo prilike v duševno izobraževanje. Pesniki, govorniki, zgodovinarji, slikarji, rezbarji in glásbeni umetelniki so se skušali s svojimi umotvori ter si prizadevali pridobiti ljudsko priznanje.

Zvezda Venera.

Venera je za nas najlepša zvezda premičnica, pravimo jej tudi zgodnja danica ali večernica; a to zaradi tega, ker jo vidimo vselej le ob času solnčnega vzhoda in zahoda. Venera je okoli 5 milijonov mirijametrov bližej solncu nego naša zemlja, ter obkroži solnce v 224 dneh in 16 urah. Ta zvezda sveti zelo močno, belo svetlobo, včasih tako, da jo lahko z golimi očmi vidimo po dnevi. Svetlobe pa nima svoje, nego dobiva jo od solnca, ter se izpreminja kakor lunina svetloba. Včasih se lepo žari, včasih je bleda in večkrat se nam zdi kakor da bi bila manjša. Temu je vzrok to, ker solnce le jedno njeno polovico razsvetljuje v tem, ko je njena druga polovica temna, in mogoče je, da se obrne polovica ali pa še menj njene razsvetljene polovice k naši zemlji. Ta zvezda se nam prikazuje premenljivo do 290 dni dolgo na zahodnej večernej strani solnca, ter izhaja po 2 uri pred solnčnim vzhodom kakor juternica ali danica; potem se nam prikazuje ravno tako dolgo na vzhodnej strani solnca ter izhaja še le po solnčnem vzhodu in je ne moremo videti zaradi dnevne in solnčne svetlobe. Nevidna tedaj sledí po ves dan solncu in se nam prikaže še le zvečera po solnčnem zahodu na večernem nébesu kakor večernica. Venera ni nič manjša od naše zemlje in se zasučé okoli svoje osi v 23. urah in 21. minutah. Njeni dnevi in njene noči so torej le malo krajše nego na naši zemlji. Solnce jej sveti skoraj dvakrat živejše nego nam.

Tudi letne čase ima kakor naša zemlja, namreč: pomlad, poletje, jesen in zimo; ima jednako ozračje, jednako opasje in podnebje. Ima gore in doline,

suho zemljo in morje, oblake in zračne toke, oblačne in jasne dneve, ravno tako kakor naša zemlja. Venera prehodi tudi sonce in to se bo zgodilo 1882. leta dné 6. decembra, in potem še le čez 122 let zopet.

Josip Kotnik.

Papež Leon XIII.

Bilo je v 3. „Vrtčevem“ listu letošnjega leta, da vam smo, ljubi otroci obznanili smrt sv. očeta papeža Pija IX. in ob koncu omenjenega sestavka smo rekli, da imamo tudi že novega papeža Leona XIII. Pač bi ne bilo lepó, ako bi vas „Vrtec“ ne seznanil nekoliko bolj z novim sv. očetom, ki so vredni naslednik Pija IX. Tukaj imate tedaj sliko bivšega kardinala Joahima Pecci-a, ki je izvoljen za novega papeža z imenom Leon XIII.

Novi sv.
Oče, papež
Leon XIII.,
so iz stare
plemenite ro-
dovine. Ro-
jeni so
2. sušča
1810. leta v
Karpinetu
na Rimskem.
Imajo tedaj
68 let in so
bili jeden
najbolj dela-
jočih kardi-
nalov pod
imenom
Joahim
Pecci. Bili
so poprej v

mnogih ime-
nitnih
službah in
opravilih,
poslednjč
višji škof v
Perudžji,
prelepem
mestu, ki
stoji na str-
mih gričih
blizu reke
Tibere na
Laškem in
ima nad 100
cerkev. Pa-
pež Pij IX.
so Pecci-a
povzdignili
za kardinala
19. decembra

1853. leta in so ga posebno spoštovali. Malo pred smrtjo so mu izročili imenitno službo papeževega blagajnika (kamernika).

Namesto dobrotljivega Pija IX. dal nam je Bog vrednega naslednika Leona XIII. Kakor Piju in vsacemu postavno izvoljenemu papežu, tako smo tudi novemu dolžni spoštovanje, ljubezen in pokorščino izkazovati. Papež je namreč namestnik Jezu Krista, naš vesoljni duhovni Oče, v verskih in nravnih naukih nezmotljivi učitelj, naš véliki mašnik, pastir in voditelj. Zatorej pridno in zvesto molite za novega papeža in sv. cerkev, ter pokažite s tem, da ste otroci poštenih in vernih katoliških staršev.